

ויצא מן והכל דוחות את המנדט בדבר "ארץ־ישראל"
"אכורי", ואחריו כל אלה מلطפים הבריטים בחבה את
עושי הפליטיקה הערבית, המותה בתוכם, ותויזם
יום ולילה במצב ההמוןנות הערביים ובדריכיהם לשופור
גורלט.

יהיו כן, אבל למה ל נו ולטייע לכל הפוליטיקה
הזאת שהיא כללה מכוונת נגדנות את מי אנו ווזדים
לדרמות. אחרים או את עצמונוז אם אנו מדברים באחדות
על תכנית-ה��תוות, הרי זה שגעון ממש. יש בינוינו
המנחמים את עצם שנה גם אנו ניתנה מן הלהלאה
של תכנינה הפתוחה, נחמת - שוא ! אם אפללו יותלט
בלונדון על פרוריות לטובתנו. הרי אלה היישבים כאן
בארץ ידאו כבר לכך שאף את הפרוריות האלה לא
נקבל. וודגמת הנמל רגוכית: אחרי שנים שלמות
טפלו בשאלת זו ושבמורשון עצמו ודרשו מעת הממשלה
לאפשר עבודה עברית בנמל, הגענו ליז'י מצב בוט
שכיוום אין כלל פועלם יהודים בעבודות הנמל, בעוד
শאמהות פועלם ערביים עסוקים בהן בקביעות והלא
גם הנמל הוא מעין חכנית-פתוחה, וגם את הוצאות
הלו אנו היהודים משלימים ברובן הנדול. ובכן שוב
אשאל: لماذا הרדיפה הזאת מצדנו אחרי הצל המתעה
של תכנית - הפתוחה מיסוחי של הוֹפָן - סימפסון, אל
שחור, צלמות הוא . . .

ונ לא לא הארץ הואת ולא כשות הארץ אחרת.

המורים – הפסיות – קבוצם הם ומשוכרתם
קדושת היא אסור לנցו בה,
ובכדי לסתור את השרצן-בצאו להם אמתלא
בפה: – לא הכסף העיקרי, אלא העיקר הוא הפרינציגם:
למה מפליטים בינויהם ובין פקידי ההנהלה הציונית?
למה לפני שבע שנים לא הורידו גם ממשוכרתם של
הפליטים ?

דובר גם למדיניות וגם לככללה. אבל מנהיגנו לא בן חובביך. הם מומחים לכל לאופרטורסים כאלה, אשר דרכם להזיק. חදלו מעבדותכם, עבדות-ההרשות נודה, שזו גמוך צודק מאד. הרוחקה מהארך ותגנאייה. שכן בראן, במקום שם המומחים נמצאים ובמקומם שהתקנאות דודוים לכל ברבי רב, ולא בלונדון,- לлонדון הואר, שאללה הזוקה למומחים. צריכה להפטר אחד הנמוקים, שהם מסרביט לשלוח באיזכה אם גם בחכמת הכלכלת-ידוט על העלינה,- לנו הפעם שלא רק בפוליטיקה הם בעליים עליינו-כי וראשית כל עליינו להודות, שהערבים דזראו המלה לפתח הארץ, לכשעצמה. וככשו כdoi הדבר להעכבר על השאלה של בכסף הייחודיים. את הארץ, ער כדי שהבית הלאומי היהודי יתהפרק לא-דירושית בתוכה-הבית הלאומי היהודי, ההולך ונבנה

הה קומץ-צורה אליות נטח טיפוסון ?
כל השאלות בגיל כבר נפתרו בראת, עליה
אין מחלוקת יותר משאידותן.
נראהו, רק שאלת אחת של פתח וארך.
שאלה זו של פתח הארכן לא עמדה על הפרוי
כל שלוש עשרה שנות המגדת של משלתו בארכן
פיזי, שעד פטשות פטילד-חטנו, כבלור בטענו
שהמפלטה ברדיות בהתקם למונדט זריכה לטיני
לעט גאנרי לנצח הבית הלאומי שלו בז'אן, ומוגן
שלטני יהודית אין ערך להתחייבות. אפילו אם היה
ברקעם
אבל עכשו, כטפסול גליה של האנדט ישבב
סני ולקט, והולך החשוב שבו הוא החלק של אי
קשה וקוזמת וויביט, עט לא-יהודית זריכת כבב
להתנגד מהרין: אין "אי-קופ" זריך להגיא לטייעו משל
לעט זריכת לסתה את הארכן, כאמור: זריכת
לעתם נטח טיפוסון טהערבייט יפותח יחששו ויישב

יום רבשנוי

פרק צ'omo

וישלח נא לי היסטוריון ש. קרויס, שאני נכנס
בגבורו וועסק קצת בבלשנות ובחקר השם
זה.
חברי המלומד הקדיש מאמר שלם בחוברת
נה של "לשוננו" וכך ידיעתו הטובה והרחבה
ת הלשון, חקר ודרש ואון והביא גם דאיות
מכל אכמי—הלשון תפוסkim הראשוניים
ונימ ובקדמותו הוא אומרכי המלה "תלפיות"
השירת היא כאנ-נג' וכצור מכשול לפני כל
רבן חובל דורייך וראאר
לפומות החמת הממשמשים ובאים...

ב讹בוקום מלפויות וליהנות מינו ושהנוגה שלגנו.
ההטיילות העדינות ולרבות הטען לנו בדרך פיולם
בכל רחובות השכונה למן יכול הטילים הזקניכם
ההטיילות והשכונה זוהה בעיקר במבני הרכבת
באלסן ועיר גנרטי כפי השערותם של האחים
ויליאם וויליאם אנטון,

“...ולא מינין ולא מקרון...”
агב, שמענו כי אין שאללה בקרוב ביוםינו חנוך
תלפיות תחת כנפי חסותו של הבדייה, כנראה שהוא
“מס-משפחה” שמנהלה הmits משלים על חשבוננו לראיס...
לדעתו—ואין חכם כבעל הנטיון—פירושו של
זה הוא פשטו כמשמעות תל-פויות, כלומר שעושים
“פויות”, ואיזה פיות להוציא...”

וaudiophiles—נואלי ג'רייק שהוא מפרש מהיוניות Telopis צפיה למראkit. הוא לא בוגרתה, את דבריו המושל האנגלי מת'יא, שאמר גלזתאי ישנים באיזי כמה דרכים להפצת מידע ת וולש-הארץ הלה מה: מל-טן, תל-גרען, בעירנו וזה לשונו ממש:

ומדרש אגדה יש כי בהתחаст הסעם בני דודנו בגנבי-מוסה על קברו של משה רבינו, ובכגון שעת התפללה, נגע השיך חזקן לפתח את דלת האهل של הקביה, כנהוג, ואולם הroleת מאנה להפתחו... נפה המשם לפתח בצרור מפתחותיו —أكل לאלאה התפלל השיך לאלאה לפרטן שער. פידנא מופת: אמר מל אין צונן.

לדברי מצווה, נחש הכהן אל הדלה ודק בה שלש דטיקות שנשלח בזמן האחרון מירושלים לסת'יה אשר בגולל, חל, ומכוון שהוא מדברים בפסוסה, נזכרתי במקתב ולא

—יא משה רבינו: איפתח לבני דורינו... אני מהמת שואה כתוב על המעטמה בלפינית Sedgera
ומפקץ מירושלים, כנראה חסיד נלהב, שלח אותו לתל-ישראל, אכבר דינאך. (ברזרתך).

ומז נפתחה הדלת לרוחה... אל הרבי מסדיגורה ומשם נתקדש וחזר לטగ'רה...

תלפי	ומכתב שני שנשלח מתייא ליפו הילך למدينות חיים ולמרחוקים עד יאווא הקרוובה לאוסטרליה, מלחמת	וונסאי, בשבוע זה מתרגל-אכיב לירושלים
שמני	Jaffa lava במקום שחופקיד—הגיאוגרפ שלנו קרא	עברונו בטכנית ברוחוב "המלך ג'ורג'" (ולפניהם שם
פעם	• •	גאנטום ג'מל-סחה), וראיתי פימינגו פלפני
שם	•	